

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **T. N.**, narozený ..., bytem R., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen *žalovaný* či **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 24. července 2012 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2012 č.j. X o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2012 č.j. X se zrušuje pro vadu řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků se odmítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 24.7.2012, k níž byla připojena i kopie napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí MPSV ze dne 18.5.2012 č.j.: X, jímž bylo jeho odvolání zamítnuto a potvrzeno napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**), č.j.: X ze dne 1.12.2011, kterým byl podle § 30 odst. 2 písm. b) a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 16.7.2011 pro neúčast na rekvalifikaci ve stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy bez vážného důvodu (*věc byla vedena pod sp. zn. 17A 34/2012*).

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.5.2012 žalovaný popsal průběh řízení: Žalobce byl na základě písemné žádosti o zprostředkování zaměstnání ze dne 1.9.2010 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání a téhož dne byl poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání; dne 28.4.2011 uzavřel s úřadem práce „Dohodu o rekvalifikaci č. X“, dále jen **Dohoda**, ve vzdělávacím programu „Administrativní pracovník/ce“, kterou zabezpečovala

Akademie Jana Amose Komenského, o.s. oblast Plzeň, Borská 55, 301 00 Plzeň (dále jen *Akademie*). Termín vzdělávacího programu byl dohodnut na dobu od 2.5.2011 do 27.10.2011. Dne 13.7.2011 doložil žalobce ÚP lékařské potvrzení vystavené dne 12.7.2011 MUDr. J. V., dle něhož tohoto dne absolvoval plicní vyšetření pro recidivující infekty DCD a byl mu doporučen klimatický pobyt u moře po dobu minimálně 2 až 3 týdnů. Dne 25.7.2011 ÚP zaslal žalobci prostřednictvím veřejné datové sítě e-mailovou zprávu na adresu uvedenou v žádosti o zprostředkování zaměstnání, v níž ho informoval, že lékařské potvrzení, které doložil na ÚP dne 13.7.2011, není možno považovat za omluvu jeho případné absence. Dne 25.10.2011 obdržel ÚP lékařské potvrzení MUDr. H., anesteziologicko-resuscitační oddělení Rokycanské nemocnice, a.s., Rokycany, dle něhož se žalobce z důvodu chronického onemocnění ve dnech od 16.7. do 2.8.2011 zúčastnil ozdravného pobytu v Chorvatsku. Dne 2.11.2011 vyhotovil ÚP přípis „Výpověď dohody o rekvalifikaci“, kterým jmenovanému oznámil ukončení předmětné rekvalifikace dnem 15.7.2011, neboť se nezúčastnil předmětného rekvalifikačního kurzu ve stanoveném rozsahu. Součástí spisové dokumentace je rovněž „Kontrolní lístek“ docházky za měsíce červenec a srpen 2011, „Propustka (k lékaři, pro služební a soukromé odchody)“ z Městského úřadu Rokycany, osvědčující návštěvu žalobce u zubního lékaře dne 11.7.2011 v době od 9.00 hod. do 9.54 hod., „Osvědčení o rekvalifikaci číslo: 2409“, ze dne 27.10.2011, které potvrdilo úspěšné absolvování vzdělávacího programu „Administrativní pracovník/ce“ rekvalifikačního kurzu v době od 2.5. do 27.10.2011 v délce 730 vyučovacích hodin. Následně dne 8.11.2011 zahájil ÚP správní řízení ve věci vrácení podpory při rekvalifikaci, které usnesením č.j.: X, ze dne 9.11.2011, zastavil. Dne 11.11.2011 ÚP zahájil správní řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro neúčast na rekvalifikaci ve stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy bez vážného důvodu a dne 11.11.2011 podal žalobce písemné vyjádření k zahájení daného správního řízení, neboť s postupem ÚP nesouhlasil, neboť předmětnou rekvalifikaci úspěšně dokončil. Následně ÚP dospěl k závěru, že se žalobce ode dne 16.7.2011 neúčastnil ve stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy předmětné rekvalifikace, aniž by uvedl a prokázal zákonem v § 5 písm. c) specifikovaný vážný důvod, který by jeho neúčast ospravedlnil, proto dne 6.12.2011 vydal napadené rozhodnutí, kterým jej vyřadil z evidence uchazečů o zaměstnání, proti němuž žalobce podal včasné odvolání dne 27.12.2011. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný jako odvolací orgán napadeným rozhodnutím, neboť dle jeho názoru byl žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen pro neúčast na rekvalifikaci ve stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy bez vážného důvodu zcela oprávněně, neboť jak vyplývá ze spisové materie ÚP, tento se ode dne 16.7.2011 skutečně neúčastnil předmětné rekvalifikace, přičemž nebyl prokázán žádný zákonný vážný důvod pro jeho neúčast ode dne 16.7.2011 a je bez právního významu, že mu bylo rekvalifikačním zařízením umožněno, aby rekvalifikaci ukončil, neboť neplnil podmínky dohody o rekvalifikaci, kde bylo čl. II pod bodem II. 3 stanoveno, že celkový rozsah rekvalifikace je 735 hodin, avšak on se na celém rozsahu rekvalifikace neúčastnil. V dohodě o rekvalifikaci, kterou podepsal, byl rovněž seznámen se skutečností, že k výpovědi dohody o rekvalifikaci dojde v případě neabsolvování rekvalifikace ve stanoveném rozsahu praktické a teoretické přípravy. Dále bylo uvedeno, že z doložených lékařských potvrzení (MUDr. V. a MUDr. H.) nevyplývá, že doporučeného ozdravného pobytu se žalobce vůbec zúčastnil a případný ozdravný pobyt nelze prokázat potvrzením lékaře, když i tento informace o údajném ozdravném pobytu získal pouze zprostředkovaně, tudíž žalovaný k tomu potvrzení lékaře nepřihlédl jako k relevantnímu dokladu pro omluvení neúčasti na rekvalifikaci v rozsahu

přípravy, jak mu byla stanovena, proto odvolací orgán dospěl k závěru, že ve správním řízení bylo prokázáno, že jednání žalobce naplnilo skutkovou podstatu neúčasti na rekvalifikaci ve stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy bez vážného důvodu, proto rozhodl ÚP o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání v souladu s právními předpisy, nebyl shledán důvod pro změnu či zrušení rozhodnutí ÚP, proto bylo odvolání zamítnuto.

V žalobě žalobce zejména vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím a namítal, že pokud byla podána výpověď ze strany ÚP, měla být podána v průběhu trvání účinnosti dohody, nikoliv po jejím ukončení, a také zásadně nesouhlasil s uvedeným výpovědním důvodem - neúčastnění se rekvalifikačního kurzu ve stanoveném rozsahu, když před podáním výpovědi řádně dokázal a ÚP předložil osvědčení o rekvalifikaci, čímž byla dohoda o rekvalifikaci z jeho strany řádně splněna, proto se domnívá, že takto pozdně podaná výpověď je neplatná. Poukázal také na skutečnost, že v dohodě o rekvalifikaci není stanoven způsob docházky, pouze rozsah v počtu hodin, který byl z jeho strany řádně splněn, i když se v období července 2011 zúčastnil ozdravného pobytu v Chorvatsku, jelikož to jeho zdravotní stav vyžadoval, neúčast řádně omluvil v Akademii a dohodl řádné nahrazení a doplnění zameškaných hodin, což také splnil. Rovněž uvedl, že pokud ÚP měl za to, že ozdravný zdravotní pobyt není vážným důvodem pro omluvu neúčasti a tato skutečnost mu byla známa již na konci července 2011, měl své rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání vydat bez zbytečného odkladu poté, nikoliv až po naplnění a splnění dohody o rekvalifikaci. Závěrem žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 18.5.2012 i předcházejícího rozhodnutí ÚP ze dne 1.12.2011 a přiznání nákladů řízení, které však nespecifikoval; součástí žaloby učinil i žádost o osvobození od soudních poplatků. Z připojené kopie „Osvědčení o rekvalifikaci“ vydaného Akademií dne 27.10.2011 vyplývá, že žalobce vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku, když kurz proběhl v období od 2.5. do 27.10.2011 v délce 730 vyučovacích hodin.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 12.9.2012 č.j. 17A 34/2012-17 byla věc postoupena podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) k vyřízení Městskému soudu v Praze jako místně a věcně příslušnému.

V obsáhlém vyjádření k žalobě žalovaný dne 17.9.2012 kromě popisu skutkového stavu zdůraznil, že námitku žalobce, že se zúčastnil ozdravného pobytu v Chorvatsku, což na ÚP doložil potvrzením odborného lékaře a oznámil již v červenci 2011, přičemž mu přítomnou zaměstnankyní úřadu práce bylo sděleno, že uvedené lze zohlednit jako vážný důvod neúčasti a může tento pobyt absolvovat s tím, že si výuku následně řádně doplní a uvedené oznámil i v Akademii, kde bylo dohodnuto, že si zameškané hodiny doplní po návratu, což se také stalo, nelze akceptovat. Předně žalobce nijak neprokázal, že se skutečně jakéhokoliv pobytu vůbec zúčastnil. Pokud pak žalobce nově v žalobě namítá, že mu bylo sděleno, že mu bude neúčast na kurzu pobyt v cizině omluvena a zameškané hodiny si po návratu doplní, je nutno uvést, že tuto skutečnost žalobce zcela nově uvádí až ve své žalobě, dříve se v tomto smyslu nikdy nevyjadřoval. Současně žalovaný zdůrazňuje, že ze spisové dokumentace rozhodně nevyplývá, že by žalobce byl tímto či jakýmkoliv podobným způsobem ÚP informován. Tvrzení žalobce se tak nezakládá na pravdě, navíc by taková informace ze strany ÚP byla zcela v rozporu s účelem vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, tj. pomoci nezaměstnané fyzické osobě se zvýšením možnosti uplatnění a dále

samotným uplatněním na trhu práce. Žalobci se dostalo poučení o povinnostech uchazeče o zaměstnání i poučení o následcích, pokud své povinnosti bez vážných důvodů nesplní. Byl poučen i o skutečnosti, že povinností se po dobu evidence u ÚP může uchazeč o zaměstnání zprostit, jen je-li prokázán některý ze zákonem v ust. § 5 písm. c) vyjmenovaných vážných důvodů, který mu v konkrétní době bránil jeho povinnosti plnit, což žalobce osvědčil svým podpisem. Žalobce však žádný vážný důvod, který by mu bránil v účasti na předmětné rekvalifikaci ve stanoveném rozsahu ode dne 16.7.2011 neprokázal. ÚP tedy zcela oprávněně po uchazeči o zaměstnání, který s ním uzavřel dohodu o rekvalifikaci, požaduje, aby uchazeč tuto absolvoval v rozsahu vyplývajícím z uzavřené dohody. Opačný přístup, tedy tolerance neabsolvování rekvalifikačního kurzu v rozsahu stanoveném dohodou o rekvalifikaci uzavřenou mezi uchazečem o zaměstnání a úřadem práce, by znamenal, že uchazeč o zaměstnání by mohl absolvovat rekvalifikační kurz pouze v minimálním rozsahu požadovaném rekvalifikačním zařízením pro možnost získání osvědčení o úspěšném absolvování kurzu, a např. na 20/30/40 % kurzu by vůbec nebyl povinen se dostavovat. Takový přístup se žalovanému jeví zcela neudržitelným a neodpovídajícím účelu absolvování rekvalifikace uchazečem o zaměstnání. Tímto účelem totiž není pouze získání „osvědčení“, ale zejména nabytí potřebných znalostí, schopností a dovedností tak, aby tyto mohly řádně a efektivně posloužit ve zvýšení možnosti uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce. Pro posouzení dané věci tak nemá význam ani skutečnost, že rekvalifikační zařízení dalo žalobci výpověď až poté, kdy mu umožnilo tuto rekvalifikaci dokončit, jak z výše uvedeného jednoznačně vyplývá. Rozhodná v dané věci je skutečnost, že se žalobce prokazatelně ode dne 16.7.2011 nezúčastnil rekvalifikace, ačkoliv se k tomuto v dohodě o rekvalifikaci zavázal. Rovněž skutečnost, že žalobce neobdržel prostřednictvím veřejné datové sítě zprávu ÚP ze dne 27.7.2011 upozorňující na to, že jím doloženou lékařskou zprávu nelze zohlednit jako omluvu pro jeho případnou absenci na rekvalifikaci ve stanoveném rozsahu, učinil tak zcela zřejmě ze své dobré vůle, aby tak žalobce upozornil na možné důsledky jeho konání, respekt. nekonání. Dovolávat se nedoručení uvedené zprávy ÚP je pro posouzení dané věci zcela bez právního významu, na posouzení nemůže ničeho změnit, stejně jako žalobcova námitka, že měl ÚP napadené rozhodnutí vydat již na konci července 2011. Závěrem žalovaný vyslovil přesvědčení, že zcela oprávněně a v souladu se zákonem potvrdil rozhodnutí ÚP, kterým byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání pro neúčast na rekvalifikaci ve stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy bez vážného důvodu ode dne 16.7.2011, neb nebyl prokázán vážný důvod, který by mu zabránil účastnit se předmětné rekvalifikace ve stanoveném rozsahu, a navrhl zamítnutí žaloby i nepřiznání náhrady nákladů řízení žalobci.

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného ohledně průběhu řízení; *napadené rozhodnutí ze dne 18.5.2012* bylo žalobci doručeno dne 28.5.2012, pokud se ve spisu založená doručenko týká napadeného rozhodnutí, neboť u něho není připojena a není ani vyznačena právní moc tohoto rozhodnutí. Ve spisu mimo jiné jsou založeny následující písemnosti:

* Dohoda o rekvalifikaci č. X ze dne 28.4.2011, ve které je uveden celkový rozsah rekvalifikace 735 hodin v termínu od 2.5. do 27.10.2011, nikoli její konkrétní rozvrh, když vzdělávací program zakončený zabezpečuje Akademie, když účastník (žalobce) se zavázal plnit studijní a výcvikové povinnosti stanovené rekvalifikačním zařízením, tj. Akademií, a neprodleně, nejpozději do 8 kalendářních dnů, oznámit ÚP a rekvalifikačnímu zařízení důvody, které mu brání v účasti na rekvalifikaci a podrobit se závěrečnému ověření získaných

znalostí a dovedností (závěrečná zkouška) i uhradit náklady rekvalifikace, pokud bez vážných důvodů nedokončí rekvalifikaci (10.730 Kč).

* Rozhodnutí ÚP ze dne 17.5.2011 o přiznání podpory při rekvalifikaci od 2.5.2011 ve výši 3.266 Kč měsíčně.

* Kopie čtyř „Kontrolních lístků“, kde je uvedeno pouze jméno žalobce a doba od 4. do 28.7.2011 a od 1. do 31.8.2011, což se pravděpodobně týká jeho docházky na rekvalifikaci zabezpečovanou Akademií, kde je uvedena nemoc ve 29. a 30. týdnu a 1. i 2.8..

* Kopie doručená ÚP dne 13.7.2011 obsahující doporučení klimatického pobytu u moře min. 2-3 týdny pro recidivující infekty MUDr. J. V. pro žalobce ze dne 12.7.2011.

* Kopie e-mailové zprávy Bc. A. Š. z ÚP žalobci ze dne 25.7.2011 se sdělením, že doporučení lékaře k pobytu u moře nebude považováno za řádné omluvení jeho případné absence.

* Potvrzení MUDr. H. ze dne 19.9.2011 (ÚP doručeno dne 25.10.2011) o účasti žalobce na ozdravném pobytu v Chorvatsku ve dnech 16.7. až 2.8.2011 z důvodu chronického onemocnění.

* Protokol o ústním jednání ze dne 29.11.2011 s žalobcem o projednání podání připomínek – žalobce uvedl, že doložil doporučení od lékaře k ozdravnému pobytu u moře, který odevzdal na podatelnu před odjezdem, konzultováno s pí Štochlovou.

* Rozhodnutí ÚP ze dne 1.12.2011 o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 16.7.2011, protože se ode dne 16.7.2011 neúčastnil rekvalifikace.

* Včasné odvolání žalobce ze dne 26.12.2011 proti rozhodnutí ÚP ze dne 1.12.2011, kdy namítal neodůvodněnost a nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí, když v odůvodnění bylo pouze konstatováno, že pro své jednání neuvedl vážný důvod a tímto měl porušit povinnost uchazeče o zaměstnání stanovenou zákonem, přičemž tento výklad správního orgánu je zcela obecný a nedokládá fakta, která v průběhu řízení uplatnil a dokladoval.

Poté pravomocným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9.1.2013 č.j. 1Ad 43/2012-23 byla věc postoupena zpět zdejšímu soudu, kde je nyní vedena pod sp. zn. 16Ad 12/2013, neboť podle § 7 odst. 3 s.ř.s. ve znění účinném od 26.11.2012 ve věcech dávek pro osoby se zdravotním postižením je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje; žalobce má bydliště v Rokycanech, tedy v obvodu zdejšího soudu, proto mu byla věc postoupena.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil

soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s., tedy v této věci *k datu 18.5.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech uchazečů o zaměstnání a jejich podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád*, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Dle § 30 odst. 2 písm. b) zákona úřad práce vyřadí uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání, jestliže uchazeč o zaměstnání bez vážného důvodu odmítne nastoupit na dohodnutou rekvalifikaci (§ 109 zákona o zaměstnanosti), neúčastní se rekvalifikačního kurzu ve stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy, neplní studijní a výcvikové povinnosti stanovené vzdělávacím zařízením, které rekvalifikaci provádí, nebo se nepodrobí závěrečnému ověření získaných znalostí a dovedností, anebo uchazeč o zaměstnání, který je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání nepřetržitě déle než 5 měsíců, odmítne nabídku úřadu práce na rekvalifikaci. Dle § 30 odst. 3 zákona se vyřazení uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání provede dnem, kdy nastala skutečnost uvedena v ustanovení § 30 odst. 1 a 2 téhož zákona.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2012 z důvodů v ní uvedených. Soud s ohledem na všechny zjištěné skutečnosti dospěl k závěru, *žaloba je důvodná* s ohledem na níže uvedené, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje zásadní doplnění a rovněž je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, což způsobuje vady řízení. V této věci je zcela zřejmé z obsahu správního spisu předloženého soudu, že žalobce splnil všechny podmínky uzavřené Dohody - na rekvalifikaci uskutečněnou v uvedeném období nastoupil, absolvoval ji v rozsahu uvedeném v osvědčení o rekvalifikaci po absolvování závěrečné zkoušky, nepřítomnost i důvody bránící mu v účasti řádně ohlásil v požadované lhůtě a tím splnil svoji povinnost (viz článek III., bod III. 4 Dohody) doručením doporučení klimatického pobytu lékařem a i jím tvrzenou konzultací s pracovnící ÚP p. Š., což nebylo vyvráceno. Jmenovaná nebyla ani vyslechnuta při jednání na ÚP dne 29.11.2011 s ohledem na citovaný obsah protokolu, ani se k tvrzení žalobce nijak nevyjádřila dle spisu a její shora citovaná e-mailová zpráva ze dne 25.7.2011, což byla nepochybně reakce na doporučení lékaře MUDr. V. doručené ÚP dne 13.7.2011, která údajně žalobci nebyla doručena, byla značně opožděná ve vztahu k dané situaci i v případě, že by byla žalobci doručena, jelikož ten v tu dobu již údajně pobýval u moře. Dá se důvodně předpokládat, pokud by byl žalobce pracovníky ÚP bezodkladně upozorněn, že toto doporučení nepostačuje, nepochybně by na to reagoval, přičemž k předmětnému ohlášení se ale nevztahuje § 5 písm. c) zákona, který se naopak vztahuje k vypovězení dohody o rekvalifikaci ÚP i účastníkem v případě, že účastník rekvalifikace z vážných důvodů v něm uvedených nenastoupí na rekvalifikaci, neúčastní se rekvalifikačního kurzu ve stanoveném rozsahu teoretické a

praktické přípravy, neplní studijní a výcvikové povinnosti stanovené vzdělávacím zařízením, které rekvalifikaci provádí, nebo se nepodrobí závěrečnému ověření získaných znalostí a dovedností (článek V bod V.2 Dohody).

Dle názoru soudu je zejména rozhodující obsah Dohody, kde je pouze stanoven rozsah, ale nikoli, ve kterých dnech se rekvalifikace uskuteční, což je plně v kompetenci Akademie a tudíž i věcí mezi ní a žalobcem, jaký konkrétní rozvrh je zvolen; žalobce přitom celý kurz absolvoval a zakončil jej úspěšnou závěrečnou zkouškou, na základě níž obdržel dne 27.10.2011 Osvědčení o rekvalifikaci č. 2409 citované shora, přičemž nelze přičíst k tíži žalobce, že délka trvala 730 vyučovacích hodin, i když v Dohodě bylo uvedeno 735 hodin, neboť žalobce není tím, kdo rozhoduje o délce kurzu, tudíž tuto skutečnost měl řešit ÚP s Akademií. Ve správním spisu nejsou založeny vůbec žádné podklady odůvodňující zahájení řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 16.7.2011, protože se od uvedeného dne neúčastnil rekvalifikace, je tedy otázkou, z jakých rozhodných skutečností bylo vycházeno, když stávající stav odpovídá tomu, že ÚP vycházel toliko z potvrzení MUDr. H. (viz shora), že žalobce se v předmětné době zúčastnil ve dnech 16.7. až 2.8.2011 ozdravného pobytu v Chorvatsku; založeno není ani žádné vyjádření Akademie ohledně jeho účasti či neúčasti na rekvalifikaci, přesto bylo rozhodnuto na těchto podkladech o tak závažné věci, jakým je vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. ÚP dospěl k závěru, že ode dne 16.7.2011, ale bez specifikace délky doby, se žalobce neúčastnil ve stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy předmětné rekvalifikace, aniž by uvedl a prokázal zákonem v § 5 písm. c) specifikovaný vážný důvod, který by jeho neúčast ospravedlnil, proto dne 6.12.2011 vydal rozhodnutí, kterým jmenovaného vyřadil z evidence uchazečů o zaměstnání, ale na základě jakých rozhodných skutečností k uvedenému závěru ÚP dospěl však absentuje, tudíž se lze domnívat, že tak bylo učiněno toliko na základě potvrzení MUDr. H.

Navíc správní řízení v této věci bylo zahájeno až dne 9.11.2011, když již předtím dne 27.10.2011 žalobce úspěšně vykonal závěrečnou zkoušku, čímž dal jednoznačně najevo svůj zájem na úspěšné absolvování rekvalifikace, o níž uzavřel Dohodu, tudíž postup ÚP se v této věci jeví přehnaně formalistickým a i protismyslným. Též je nutno konstatovat, že hodnoceny byly pouze skutečnosti svědčící v neprospěch žalobce, ale vůbec nebyly uvedeny a tedy ani hodnoceny skutečnosti svědčící v jeho prospěch, rovněž nebyl vyzván k předložení dokladů o jím tvrzených skutečnostech, když nelze přehlédnout ani jeho věk (21 roků v té době) a nepochybný nedostatek životních zkušeností v této oblasti. Není také vůbec patrné, čeho se vlastně kontrolní lístek založený ve správním spise týká a kdo jej vyplňoval, ani není uvedeno, pokud se týká žalobce, ve kterých dnech a po jakou dobu se nezúčastnil rekvalifikace, tato specifikace není uvedena ani v rozhodnutí, tudíž není vůbec patrné, ve které konkrétní dny se žalobce rekvalifikace nezúčastnil a co tedy vlastně zmeškal a neabsolvoval, rovněž není zjištěné, zda žalobce měl domluveno s Akademií, jakým způsobem případnou neúčast nahradil; ani není ničím podloženo, co skutečně zameškal, když ÚP i žalovaný vycházeli ze skutkového stavu, který není ničím podložen – chybí i rozvrh rekvalifikace.

Odůvodnění napadeného rozhodnutí si i částečně odporuje, když dle žalovaného z doložených potvrzení (MUDr. V. a MUDr. H.) nevyplývá, že se doporučeného ozdravného pobytu žalobce vůbec zúčastnil a případný ozdravný pobyt nelze prokázat potvrzením lékaře, když i informace o něm získal pouze zprostředkovaně, tudíž žalovaný k

potvrzení lékaře nepřihlédl jako k relevantnímu dokladu pro omluvení neúčasti na rekvalifikaci v rozsahu přípravy, jak mu byla stanovena, proto odvolací orgán dospěl k závěru, že ve správním řízení bylo prokázáno, že jednání žalobce naplnilo skutkovou podstatu neúčasti na rekvalifikaci ve stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy bez vážného důvodu, proto rozhodl ÚP o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání v souladu s právními předpisy. Žalovaný sice tvrdí, že žalobce účast na jakémkoliv ozdravném pobytu v Chorvatsku (od 16.7.2011) neosvědčil, přesto ale tvrdí, že se od 16.7.2011 nezúčastnil předmětné rekvalifikace, přičemž nebyl dostatečně prokázán žádný zákonný vážný důvod pro žalobcovu neúčast na rekvalifikaci, ač pro toto tvrzení žalovaného se ve spisu nenachází žádný prokazatelný doklad od Akademie, přičemž žalovaný pravděpodobně přehlédl, že rozvrh rekvalifikace není taxativně vymezen na příslušné dny, ale rámcově je pouze stanoven počet hodin trvání rekvalifikace a v § 30 odst. 2 písm. b) zákona se hovoří o stanoveném rozsahu teoretické a praktické přípravy, nikoli o rozvrhu na jednotlivé dny, navíc žalobce nepochybně splnil studijní a výcvikové povinnosti stanovené vzdělávacím zařízením, které rekvalifikaci provádí, a úspěšně vykonal i závěrečnou zkoušku, neboť jinak by nezískal osvědčení o rekvalifikaci.

S ohledem na vše shora uvedené je dle názoru zdejšího soudu nepochybné, že správní orgán nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení (§ 3 správního řádu), tudíž rozhodnutí ÚP ze dne 1.12.2011 nesplňovalo plně podmínky stanovené zejména v § 68 odst. 3 správního řádu (*v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*). Vzal-li žalovaný za stěžejní základ svých skutkových zjištění obsah správního spisu, aniž by vytčené nedostatky odstranil, zatížil své rozhodnutí stejnými vadami tím, že zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí ze dne 1.12.2011 potvrdil místo toho, aby odvolání vyhověl a postupoval dle § 90 správního řádu a zejména kvalifikovaně zhodnotil, zda vůbec byly splněny podmínky pro zahájení správního řízení z moci úřední a následné vydání rozhodnutí. Navíc se žalovaný plně nevypořádal s odvolací námitkou žalobce, že ÚP uvedl v odůvodnění pouze obecný výklad o tom, že žalobce pro své jednání neuvedl vážný důvod a tímto měl porušit povinnost uchazeče o zaměstnání.

Krajský soud proto žalobě vyhověl, *přezkoumávané rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2012 zrušil bez jednání* (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.) a *věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení* (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, neboť v dalším řízení je nezbytné postupovat ve shora naznačeném směru a teprve poté vydat příslušným správním orgánem, který je vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, nové rozhodnutí, jež bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád i zákon č. 435/2004 Sb.). Soud se také omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními okolnostmi.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, avšak

žalobce žádné náklady řízení nekonkretizoval, proto bylo rozhodnuto, jak uvedeno ve *výroku II. rozsudku*.

Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků byla odmítnuta (*výrok III. rozsudku*) dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. (*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*), jelikož podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o soudních poplatcích) *od poplatku se osvobozují řízení ve věcech důchodového pojištění (zabezpečení), příplatku k důchodu, zvláštního příspěvku k důchodu, nemocenského pojištění, státní sociální podpory, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státních dávek*. Jelikož se v dané věci jedná o řízení ve věci státních dávek, je řízení od soudního poplatku ze zákona osvobozeno, což je dle názoru soudu překážkou pro věcné projednání žádosti o osvobození od soudních poplatků, neboť posouzení důvodnosti takové žádosti je za situace, kdy řízení je od soudního poplatku věcně osvobozeno a nezaplacení soudního poplatku tak nebrání projednání věci samé (tj. žaloby), zcela nadbytečné. V dané věci tedy chybí podmínky řízení o předmětné žádosti žalobce.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. července 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně